

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **M., s.r.o., Ž., H., IČO: X.**, zast. JUDr. M. J., advokátkou so sídlom S., P., proti žalovanej: **Slovenská inšpekcia životného prostredia – ústredie**, útvar inšpekcie odpadového hospodárstva, Karloveská 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 43 960 037 09/9544-40659/Leg zo dňa 14. decembra 2009, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/11/2010 – 87 zo dňa 28. januára 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/11/2010 – 87 zo dňa 28. januára 2011, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **j e p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške **64,41 €** k rukám právnej zástupkyne žalobcu, J. M. J., v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovanej č. 43 960 037 09/9544-40659/Leg zo dňa 14.12.2009 v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. 43 965 047 09/7756-29160/Kub zo dňa 10.9.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že ak orgán štátneho dozoru uloží pokutu bez toho, aby uložil opatrenia na nápravu, musí v rozhodnutí odôvodniť, prečo uloženie opatrenia na nápravu nebolo možné alebo účelné, čo v oboch napadnutých rozhodnutiach absentovalo. Na túto okolnosť krajský súd poukázal vzhľadom na žalobné námietky týkajúce sa porušenia § 7 ods. 1 písm. l/, § 52 ods. 1 písm. k/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o odpadoch“) a v súvislosti s nepredložením novouzatvorených zmlúv na odber odpadov príslušnému správne orgánu v lehote 10 dní od ich uzatvorenia a na nedostatok, ktorý spočíval v nevyznačení dátumu odovzdania na potvrdeniach o prevzatí starých motorových vozidiel, ktorý bol okamžite odstránený.

Krajský súd uviedol, že možnosť a účelnosť uloženia opatrenia treba chápať aj v kontexte s účelom zák. o odpadoch vyplývajúce z § 3, čo malo vplyv aj na posúdenie porušenia § 19 ods. 1 písm. f/ zák. o odpadoch v súvislosti s dodaním odpadu spoločnosti K., S., čím mal žalobca prispieť k zabezpečeniu zhodnocovania týchto odpadov a ochrane životného prostredia.

Pokiaľ šlo o porušenie § 20 ods. 2 písm. a/, b/ zák. o odpadoch, bolo povinnosťou správnych orgánov odôvodniť, na základe akých skutočností a zákonných ustanovení dospeli k záveru, že išlo o nebezpečný odpad a že žalobca bol jeho odosielateľom a príjemcom, avšak takéto odôvodnenie chýba. Ak správne orgány dospeli k záveru, že je potrebné uložiť sankcie, z rozhodnutí nemožno zistiť na základe akej správnej úvahy dospeli k sume 330 € a 1270 € a či postupovali podľa zásad uvedených v § 79 ods. 2 zák. o odpadoch. Krajský súd pokladal napadnuté správne rozhodnutia za nepreskúmateľné aj z dôvodu absencie znenia zákonných ustanovení, podľa ktorých bolo rozhodnuté.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 315,71 €.

Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote dňa 15.3.2011 odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne a žalobcovi náhradu trov konania neprizná.

Uviedla, že záver, ku ktorému dospel krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Kontrolou bol skutkový stav spoľahlivo zistený, čo bolo zrejmé aj zo spisového materiálu správneho orgánu prvého stupňa, ako aj odôvodnenia prvostupňového správneho rozhodnutia, a teda bola splnená podmienka preskúmateľnosti napadnutých správnych rozhodnutí. Uviedla, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou prednesenou

v vyjadrení k žalobe, keď poukazovala na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 5Sžp/6/2008 zo dňa 22.9.2009.

Ustanovenie § 73 ods. 2 zák. o odpadoch je nutné vykladať v súlade s § 78 zák. o odpadoch, v ktorom je ukladané pokút za taxatívne vymenované porušenia upravené ako povinnosť, ako zákonný postup, ktorý nastupuje v prípade, ak právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ poruší niektorú z tam uvedených povinností. § 73 ods. 2 zák. o odpadoch umožňuje v prípadoch, kedy to nie je účelné alebo možné, napriek porušeniu povinností, pokutu neuložiť. Táto možnosť úvahy a voľby prislúcha správneho orgánu a súdu v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p. neprislúcha právo preskúmať, či táto voľba bola vhodná a účelná. Plnenie zákonných povinností, ktoré žalobca porušil sa vzťahuje na konkrétne časové obdobie, v tomto čase bol povinný nakladať s odpadom v súlade so zák. o odpadoch. Žalobca sa dopustil správnych deliktov, ktorými v danom čase došlo k porušeniu zák. o odpadoch a z uvedeného dôvodu nebolo možné uložiť opatrenia na nápravu, ktoré nezmenia nedodržanie povinností subjektu v určenom čase. Žalovaná uviedla, že pri ukladaní pokuty postupoval správny orgán v súlade s § 79 ods. 2 zák. o odpadoch, keď sa v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, pričom prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na uloženie pokuty a až na základe zváženia týchto skutočností uložil pokutu.

Ďalej žalovaná uviedla, s poukazom na § 49 ods. 10 zák. o odpadoch, že okamihom prevzatia starých vozidiel v zariadeniach na zber sa tieto stali odpadom. V súlade s vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 284/2001 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov v znení neskorších predpisov, sú staré vozidlá pod položkou 16 01 04 zaradené ako odpad, kategórie nebezpečný – N. Nebezpečný odpad sa nestáva nebezpečným až po tom, čo ho povinný subjekt ako nebezpečný zaradí, ale okamihom, keď sa konkrétna vec stala v súlade so zákonom nebezpečným odpadom. Z uvedeného dôvodu považovala žalovaná všetky úvahy a námietky, ktorými chcel žalobca spochybníť, že ním prevzaté staré vozidlá boli nebezpečným odpadom, za neopodstatnené. Žalobca nespochybnil, že staré vozidlá prevzal od firiem M. G. – T. S., M. a E., s.r.o., S. a svojimi vozidlami prepravil do svojho zariadenia na spracovanie starých vozidiel. Predmetný nebezpečný odpad už zmluvnými partnermi žalobcu bol zaradený ako nebezpečný odpad, kat. č. 16 01 04 – N, žalobca po prijatí vo svojom zariadení ho zaevidoval na evidenčných listoch odpadov v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 283/2001 Z. z. o vykonaní niektorých ustanovení zákona o odpadoch v znení neskorších predpisov. Žalobca teda vystupoval ako subjekt, ktorý odpad kat. č. 16 01 04 – N prevzal v sídle

zberných zariadení ako dopravca, ktorý tento odpad sám prepravil a ako subjekt, ktorý prevážané odpady prijal vo svojom zariadení, z ktorých okolností malo vyplývať, že žalobca bol súčasne odosielateľom, dopravcom a príjemcom odpadu v jednej osobe. Pokutú uloženú za kontrolou zistené porušenia považovala žalovaná za dostatočne zdôvodnenú.

Pokiaľ krajský súd vytýkal správnym orgánom, že v rozhodnutiach absentovalo znenie zákonných ustanovení, podľa ktorých bolo rozhodované, žalovaná uviedla, že rozhodnutia vo výrokovej časti vždy obsahujú jednoznačné určenie ustanovenia, ktoré bolo účastníkom konania porušené aj s použitím ustanovenia vykonávacieho predpisu, v rozpore s ktorým došlo k porušeniu zákona, ako aj určenie sankčného paragrafu, podľa ktorého bola stanovená výška pokuty. Poukázala, že ročne vydá viac ako 300 prvostupňových rozhodnutí o uložení pokuty, pričom časť z nich bola predmetom preskúmania príslušných súdov, ale ani v jednom prípade nebol takýto nedostatok vytýkaný. S odkazom na Komentár k Správnemu poriadku uviedla, že správne orgány nevyplývajú povinnosť vo výrokovej časti citovať doslovné znenie príslušného zákonného ustanovenia.

Záverom žalovaná uviedla, že pri ukladaní sankcií sa vychádza zo zákonom stanoveného rozpätia, pričom správny orgán prvého stupňa, ktorý vykonáva dozor v odpadovom hospodárstve, ročne vydá v správnom konaní viac ako 60 rozhodnutí o pokute za porušenie ustanovení dozorovaných zákonov. Ako odborný orgán vie objektívne posúdiť závažnosť porušenia povinností, pričom v každom jednotlivom prípade prihliada i na ďalšie zákonom stanovené kritériá. Uložená sankcia nevybočila z hraníc sadzieb ustanovených zákonom, pri stanovení jej výšky bolo prihliadané na kritériá stanovené § 79 ods. 2 zák. o odpadoch, pričom rozhodnutie bolo riadne zdôvodnené, a preto zrušenie rozhodnutí správneho orgánu je potrebné považovať za prekročenie preskúmvacej činnosti krajského súdu.

K odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 14.4.2011 vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť a zaviazat' žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

Uviedol, že v správnych rozhodnutiach nebolo riadne zdôvodnené, prečo bol žalobca považovaný za odosielateľa aj príjemcu nebezpečných odpadov, ktorý je povinný viesť evidenciu sprievodných listov nebezpečného odpadu. Argumentácia žalovanej uvedená v odvolaní nemôže účinne doplniť odôvodnenie napadnutých rozhodnutí a zároveň neobstojí, keďže žalobca nezodpovedal definícii odosielateľa podľa § 52 ods. 3 zák. o odpadoch. Všetci držitelia starých motorových vozidiel, ktorí odovzdali staré motorové vozidlo spracovateľom,

prevzali príspevok podľa § 52 ods. 3 zák. o odpadoch. Nárok na tento príspevok mal držiteľ, ktorý staré motorové vozidlo doviezol alebo inak dopravil na svoje náklady a odovzdal ho spracovateľovi starých motorových vozidiel, pričom v tejto súvislosti poukázal na Metodické usmernenie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, podľa ktorého staré vozidlo, ktoré je v celku t. j. nerozobraté, nie je odpadom. Je teda vylúčené, aby odosielateľom nebezpečných odpadov a zároveň ich príjemcom bol žalobca.

Žalobca tiež uviedol, že v zmysle § 73 ods. 2 zák. o odpadoch sa má prihliadať na závažnosť a čas protiprávneho konania, na rozsah ohrozenia zdravia ľudí a životného prostredia, prípadne mieru ich poškodenia, nemožno sa stotožniť s názorom žalovanej, že je len na úvahe správneho orgánu, či uloží opatrenie alebo pristúpi k sankčnému postihu. Správne úvaha nie je ľubovôľa, správny orgán sa aj pri správnej úvahe musí riadiť zákonom, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonom a ostatnými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. V danom prípade sa mali rozhodnutia žalovanej resp. správneho orgánu prvého stupňa riadiť § 73 ods. 2 zák. o odpadoch, teda v prvom rade zvažovať možnosť uložiť opatrenie na nápravu a až ak toto nie je možné a účelné, pristúpiť k uloženiu sankcie, pričom svoj postup, svoju úvahu a rozhodnutie mali dôsledne odôvodniť, čo v danom prípade absentuje. Nebolo zrejmé, prečo správny orgán v súvislosti s nepredložením zmlúv na odber odpadov nepovažoval za účelné len uloženie opatrenia, ale priamo ukladal sankciu napriek tomu, že tento nedostatok bol spôsobený objektívnou skutočnosťou /zmluvní partneri zaslali zmluvy neskôr ako boli podpísané/, bol ihneď odstránený a zo strany pracovníkov ObÚ ŽP Vranov nad Topľou neboli výhrady voči spoločnosti vo vzťahu k zasielaniu uzatvorených zmlúv.

Rovnako za nepreskúmateľné považoval žalobca rozhodnutie aj v časti uloženej pokuty, keď bola uložená jedna pokuta za viaceré porušenia zákona, pričom z rozhodnutí nebolo zrejmé, za ktoré porušenie zákona bola uložená aká sankcia, v dôsledku čoho nie je zrejmé, ako žalovaná posudzovala jednotlivé porušenia zákona a ako prihliadala na § 79 ods. 2 zák. o odpadoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej

tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.3.2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovanej č. 43 960 037 09/9544-40659/Leg zo dňa 14.12.2009, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia č. j. 43 965 047 09/7756-29160/Kub zo dňa 10.9.2009. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán uložil žalobcovi pokutu podľa § 78 ods. 1 písm. g/ zák. o odpadoch vo výške 330 € za porušenie § 20 ods. 2 písm. b/ zák. o odpadoch.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 74 ods. 1 zák. o odpadoch, ak nie je v tomto zákone výslovne ustanovené inak, na konanie sa podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 73 ods. 2 zák. o odpadoch, ak orgán štátneho dozoru zistí porušenie povinnosti alebo iný nedostatok v činnosti kontrolovaného, upozorní ho na to a, ak je to

možné alebo účelné, uloží mu opatrenie na nápravu a určí mu lehotu, v ktorej má opatrenie na nápravu vykonať. Ak kontrolovaný nevykoná v určenej lehote opatrenie na nápravu, alebo ak opatrenie na nápravu nie je možné alebo účelné uložiť, orgán štátneho dozoru uloží kontrolovanému pokutu.

Podstatou odvolania je nesúhlas žalovanej s vysloveným právnym názorom ohľadne nepreskúmateľnosti správnych rozhodnutí týkajúceho sa uloženia pokuty, ako aj porušenia § 20 ods. 2 písm. a/, b/ zák. o odpadoch, ktorú námietku odvolací súd hodnotil ako nedôvodnú.

Prvotne je potrebné uviesť, že odvolací súd sa, na rozdiel od súdu prvého stupňa, stotožnil s tvrdením žalovanej, že je len na úvahe správneho orgánu, či uloží opatrenie alebo pristúpi priamo k sankčnému postihu, avšak zákonnému použitiu správnej úvahy zodpovedá jej náležité odôvodnenie. Aplikáciu správnej úvahy nemožno vnímať ako ľubovôľu správneho orgánu uložiť opatrenie na nápravu alebo pokutu. Z § 73 ods. 2, ako generálneho pravidla aplikovaného pri zistenom porušení povinností, vyplýva, že pokutu uloží orgán štátneho dozoru až subsidiárne („...uloží mu opatrenie...“ cit. ust.), t. j. ak kontrolovaný nevykoná opatrenie na nápravu alebo opatrenie nie je možné alebo účelné uložiť, v každom prípade však je povinný uviesť náležité a dostatočné dôvody, na základe ktorých dospel k záveru o neúčelnosti alebo nemožnosti uloženia opatrenia na nápravu a až následne pristúpiť k uloženiu pokuty.

Pokiaľ žalovaná uvádzala, že správny súd v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p. neposudzuje vhodnosť a účelnosť správneho rozhodnutia vydaného na základe správnej úvahy, je potrebné uviesť, že krajský súd nezrušil napadnuté rozhodnutia z dôvodu nesprávneho právneho názoru (§ 250j ods. 2 písm. a/ O. s. p.), ale z dôvodu ich nepreskúmateľnosti prameniacej z nedostatku dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O. s. p.). Nebol vyslovený názor, v zmysle ktorého by žalovaná, ako aj správny orgán prvého stupňa, bola viazaná rozhodnúť ohľadne zistených porušení zák. o odpadoch uložením opatrenia alebo uložením pokuty, voľba druhu sankcie náleží správnenmu orgánu, za súčasného zachovania zákonných podmienok (t. j. ak dospeje k záveru, že uloženie opatrenia na nápravu nie je možné a účelné a tento záver náležite zdôvodní).

Súčasne však odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že náležité odôvodnené rozhodnutie ohľadne uloženia sankcie /opatrenia alebo pokuty/ môže byť správnym súdom

preskúmané **nielen s ohľadom na zákonnosť** použitia správnej úvahy (existencia splnomocnenia aplikovať správnu úvahu pre dané konanie, použitie správnej úvahy v rámci zákonného vymedzenia, relevantné odôvodnenie), **ale aj správnosť** takéhoto rozhodnutia, vychádzajúc pritom z § 250j ods. 5 O. s. p., keď môže súd rozhodnúť rozsudkom o peňažnej sankcii v rámci tzv. plnej jurisdikcie, ak pri uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán.

Vychádzajúc z práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) aj vo vzťahu k rozhodnutiu správneho orgánu je potrebné aplikovať konštanty vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90) týkajúce sa odôvodnení súdnych rozhodnutí (m.m. nález Ústavného súdu SR I. ÚS 56/01 zo dňa 10.7.2002), a teda rozhodnutie správneho orgánu musí uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané.

Odvolačí súd v tejto súvislosti nemohol prihliadnuť na rozsudok iného senátu tunajšieho senátu sp. zn. 5Sžp/6/2008, v ktorej veci sa zaoberal už opodstatnenosťou pokuty, kedy napadnuté správne rozhodnutie ohľadne uloženia pokuty bolo dostatočne odôvodnené.

Pokiaľ žalovaná v odvolaní argumentovala spoľahlivo zistených skutkovým stavom, je potrebné uviesť, že nepreskúmateľnosť rozhodnutí v preskúmanej veci nesúvisí so zistením skutkového stavu, ale je vadou rozhodnutia (nie vadou konania) vo vzťahu k účastníkovi konania, adresátovi rozhodnutia, keďže nepostačuje, že správne rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal alebo dôvody pre jeho vydanie vyplývajú administratívneho spisu.

Odvolačí súd považoval za právne bezvýznamné argumentáciu žalovanej, týkajúcu sa definície nebezpečného odpadu a postavenia žalobcu ako odosielateľa tohto odpadu, keďže dôvody rozhodnutia nemožno dodatočne dopĺňať až následne v priebehu súdneho prieskumu.

S poukazom na vyššie uvedené sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil so záverom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť jeho správnosť, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu **v uplatnenej výške 64,41 €**, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej pomoci vo výške 57 € /vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 14.4.2011/ a režijný paušál vo výške 7,41 € podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Žalovaná je povinná náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. uhradiť na bankový účet právnej zástupkyne žalobcu, č. ú. X. vedený v Č., A., pobočka P., v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská